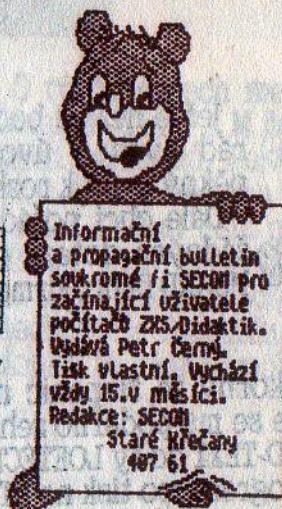
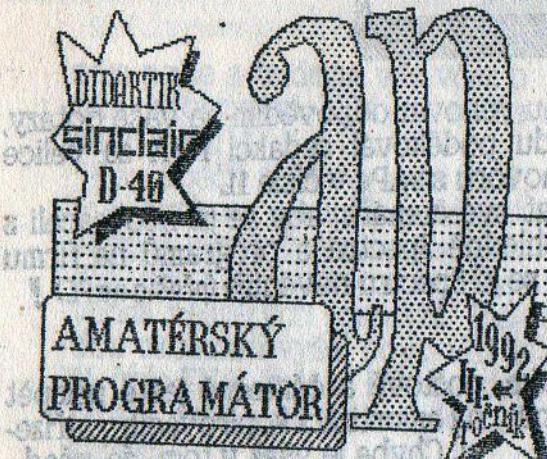

číslo 3. - březen 1992 - ročník 3.

- OBSAH:**

 - Z redakce
 - Nebajte se strojáku
 - Kompilátor
 - Poznávám svůj počítač
 - Basic pro začátečníky
 - Naše nabídka
 - Příspěvky čtenářů aj.

PROGRAM MAKER V PUBLIC DOMAIN

pro floppy disk i kazety

CÓ NABÍZÍ SINCLAIR CLUB OSTROW

v pravidelných
rubrikách najdete:

- PROGRAMOVÝ ROZSÁH BASICU
 - NOVÁ VERZE PROGRAMU → »DENÍK« ←
 - STRUKTURA PROCEDORU → »RADIČ«
 - FORMÁT DISKETY N° 433152 KB
 - »RUN FOR D-40« ←→ DRUHÁ VERZE ←
 - BREM JEŠTĚ (AZASE) 1 JINAK
 - KOMPILÁTOR »MCODER«
 - »RENAME DISK«
 - FUNKCE RND ■ PROGRAM »POKE« → KLUB D-40

Ještě než se budu venovat odpovědím na vaše dotazy, rád bych v úvodu poděkoval redakci FIFA za velice pěkný úvod k rozhovoru s »AP« v čísle 11.

Dále chci požádat své čtenáře, aby se již neobraceli s žádnými dotazy ohledně Spectra a programů na firmu MS-CID Brno. Firma se již Spectru nevěnuje (prešla na PC) !

Pan Pokorný ze Šlapanic nám sděluje, že se mu podarilo sehnat program D-TEXT od firmy LOETECH.

Je to program pro tisk na BT100 (porty 8225-PA+PB). Tiskne sady velikosti 6, 8, 10 a 12. Na disketu je také EDITOR 12x8 pro tvorbu vlastních sad DTEXTu a 18 je již vytvořených. Cena programu je s manuálem i disketou 129,-Kčs. Program nabízí Leoš Šík, Raj 23, 627 00 BRNO.

Pan P.Petro má výhrady k ceně časopisu, respektive k podivnému rozdílu mezi cenou AP na předplatné a ve volném prodeji. Je to skutečně neobvyklé, aby ve volném prodeji byl časopis levnější než na předplatné. Do předplatného je totiž započítána 1,-Kčs poštovné a 1,-Kčs paušál na SPD. Proto je tedy ve volném prodeji AP levnější o 2,-Kčs. Ten kdo si zakoupí AP volně, však nemá možnost získávat programy z SPD. Proč je tedy ještě nutné poslat 10,-Kčs ? Je to částka, která by měla pokrýt

poštové a částečně ještě přispět na amortizaci kopirovacího zařízení. Chyba je však v tom, že předplatitel, který SPD za celý rok ani jednou nevyužije, se vlastně podílí na krytí amortizace zařízení. Pan Petro by spíše uvítal jisté zvýhodnění předplatitelů, což je obvyklé u většiny časopisů, a raději více zaplatil za SPD vždy, když ho využije. Je to jistě správná připomínka a pro mne námět, ale obávám se, že pro letošní rok s tím asi již nic nebudu moc dělat. Prozatím tedy mohu pouze doporučit; využívejte sítě SPD na plno.

Pan Dr.Holas z Ostravy má zájem o Text Machine ve verzi pro D-40. Psal proto p.Mihulovi, ale ten mu práv dosud neodpověděl. Chci tedy touto cestou ještě jednou požádat všechny zájemce o tento program, aby p.Mihulovi neposílali žádné své dotazy ! Disketová verze TextMachine již existuje a v současné době se hledá distributor. Pan Mihula nám slíbil, že jakmile to bude možné, program

SPELÍ: Inovativní

nám pošle a budeme vás včas o tom informovat (i já už se na něho těším!).

Pan Spáčil z Opavy nás žádá, zda bychom nemohli zveřejnit alespoň stručný popis programu MRS, neboť si neví rady se zadáváním některých instrukcí. Shodou okolnosti vyšel popis MRS v 11. čísle FIFA. Pokud FIFO neodebíráte, jistě vám ho někdo rád zapůjčí.

O rozdílnostech mezi počítačem Didaktik Gama a M jistě již ví více jejich uživatelů. Největší rozdíl je však v tom, že Gama má ještě tzv. banku. Pokud nám pane Poláku z Chebu svůj program vytvořený na Gamě pošlete, povím Vám proč nechodi na Didaktiku M. Z Vašeho dopisu to však nemohu posoudit.

Petr Černý

NEBOJTE SE STROJÁKU

pokračování z č. 2/92

PROGRAMOVÝ ROZSAH BASICU

Číslo řádky, totiž 10 je umístěno v prvních dvou buňkách ve tvaru:

$\text{číslo řádky} = 256 \times \text{PEEK první adresa} + \text{PEEK druhá adresa}$

Všimněte si, že konvence (dohoda) Z80A - násobit obsah druhé adresy 256 a připočít k obsahu první adresy, se nepoužívá.

Konvence se však používá u dalších dvou paměťových míst, 23757 a 23758, která uchovává v paměti společně délku zbývající řádky, která začíná v buňce 23759. V tomto případě číslo uchované v paměti je $14 + 256 \times 0 = 14$.

Stejně začíná další řádka v buňce

$$23759 + 14 = 23773$$

V buňce 23759 je uchováno v paměti číslo 234. To je znakový kód REM. Dalších 12 buněk obsahuje znakové kódy 11 písmen a prázdného znaku v titulu:

Peek program

Konečně obsahuje buňka 23772 číslo 13, které je kódem pro ENTER, ten ukazuje, že řádka je u konce. Následující tabulka shrnuje metodu pomocí které se kódují programy v programovací oblasti. V tabulce chybí popis metody, která se používá k uchování v paměti hodnot,

pokračování z č. 2/92

které se vyskytují v programu. Tuto metodu lze zkoumat následujícím způsobem: nahradíme v programu z minulého čísla řádku 10 takto; 10 LET a = 1443

Vyobrazení ukazuje výsledek, jestliže zpracováváme program v tomto tvaru pomocí RUN.

pam.buňky ob s a h

1 a 2 Číslo řádky uchované v paměti v obráceném pořadí ke konvenci Z80A

3 a 4 Délka řádky bez prvních 4 buněk

5 kód instrukce

poslední Znak ENTER, číslo 13

Tvar ve kterém je uchována v paměti programové oblasti řádku

		10 LET a=1443	
23755	0	23764	52
23756	10	23765	51
23757	14	23766	14
23758	0	23767	0
23759	241	23768	0
23760	97	23769	163
23761	61	23770	5
23762	49	23771	0
23763	52	23772	13

Buňky 23755 až 23758 obsahují stejné hodnoty jako dříve. Následující kódy pro LET a = a 4 číslice po sobě, které společně vytvoří číslo 1443. Dalším bodem je číslo 14 v paměťové buňce 23766. Ta je znakový kód, který udává, že následujících paměťových buněk obsahuje číslo 1443 v číselovém tvaru. Řádka končí v buňce 23772 znakem ENTER jako předtím.

zobrazování čísel pomocí 5 bytů

Používá se 5 paměťových míst k tomu, aby se uchovala v paměti každé číslo, které se vyskytuje v programu Basic (kromě čísel řádků, jak jsme již viděli). Celá čísla mezi -65535 a 65535 se uchovávají v paměti způsobem, který je souhlasný s konvencí Z80A. Pro tato čísla obsahují obě první paměťová místa a poslední buňka nulu; třetí a čtvrtá buňka obsahují číslice ve tvaru

číslo=PEEK 3. buňka + 256 x PEEK 4. buňka

Tak se např. 16553 uchovává v paměti v pěti buňkách takto:

0 0 169 64 0

protože $169 + 256 \times 64 = 16553$. Číslice, které nejsou celé čísla, se uchovávají v paměti ve tvaru s pohybli- vou řádkovou čárkou a to s exponentem v první buňce a mantisou v následujících čtyřech buňkách, tzn.

číslo = mantisa x 2^{exponent}

První buňka mantisy se také používá ke stanovení znaménka čísla. Obsahuje-li buňka číslíci mezi 0 a 127 je číslo kladné, jinak záporné.

Následující program se může používat k tomu, aby rekonstruoval číslo, které není celým číslem z hodnot svých pěti komponentů:

```
10 PRINT "udejte exponent a 4 byty man-
tisy. Všechny udaje musí být mezi 0 a 255
večetně"
```

```
20 INPUT e,a,b,c,d
```

```
30 PRINT "Exponent=";e
```

```
40 PRINT "Mantisa=";a,b,c,d
```

```
50 PRINT ">>>=";[(2*(a<128)-1)*2^(e-160)
*(((256*(a+128*(a<128))+b)*256+c)+256+d)]
```

dovolených typů proměnných tím způsobem, že se podívá na rozsah číslíci ve kterých leží kód. Všechny číslicové proměnné s jedno-písmenovým názvem mají např. kód, který leží mezi 97 a 122; písmeno »a« je kódováno »97«, písmena »b« je »98« atd. Stejně mají číslicové Arrayové kódy mezi 129 a 153; »a« je kódováno jako »129«, »b« jako »130« atd. Rozsah kódů je shrnut v tabulce, která kromě toho udává délku každého typu proměnné.

typ prom.	rozsah zn. kódu	délka oblasti proměnných
Číslicově ná- zev s 1 znakem	97 až 122	6
Číslicově ná- zev s více znaky	161 až 186	5 + délka názvu
Číslicové Array (pole)	129 až 154	4+počet dimenzí+5 celkový po- čet prvků
Oběžná pro- menná smyčka FOR-NEXT	225 až 250	18
Řetěz	65 až 90	3+ délka re- tězce
Znak Array	193 až 218	4+počet dim.+celk. poč. prvků

oblast proměnných

Oblast proměnných začíná u paměťového místa, které je uchováváno v paměti v systému proměnných VARS. Ten je opět uložen v 23627. Při každém deklarování nové proměnné, buď v programu nebo z klávesnice, se jí dá k dispozici přiměřený dostatek místa v této oblasti.

Názvy všech proměnných musí začínat nějakým písmenem, přičemž se zachází s velkými písmeny stejně jako s malými (překódováním). To umožňuje zacházet šikovně se znaménkovým kódem předního písmene každé proměnné; a sice tak, že může rozehnávat 6 *****

programování v basicu pro

kompilátor **M CODER**

vědomosti o struktuře počítače, je tedy nutno dobře vědět, kde jak co funguje. Basic je o mnoho snadnější, ale také mnohem pomalejší. Proto existují komplátory Basicových programů. Nejznámější z nich je právě COLT a MCODER.

O »COLTu« jsem se již zmínil a zveřejněn byl také program pro komplaci tímto komplátorem. Já však chci hovořit o »MCODERu«, neboť je kratší, a to je důležité, a programování pro něho se již trochu podobá strojnímu programování.

Je nutno si uvědomit, že MCODER »udělá« z našeho Basicu strojní program. Proto nemůžeme použít některé vyloženě Basicové funkce a příkazy. Nelze vymezit prostor pro řetězové proměnné příkazem DIM, stejně jako nelze použít příkazů pro převod řetězce do číselné hodnoty VAL a STR\$. Jiné už je to s funkcí CHR\$, která je pro MCODER přirozená. Cyklického průběhu FOR-NEXT sice použít můžeme, ale nemůže následovat STEP. Rovněž nemůžeme za INPUT použít LINE, nebo za PRINT dvojitý krížek ## a ani psát do řádků AT 22 a AT 23. Skoky GOTO a GOSUB musí být přesně určeny číslem řádku, nelze tedy použít např. GOTO start a pod.

Pro porovnávání stlačené klávesy nebo jakýchkoliv jiných hodnot nemůžeme použít operátor logického součtu OR. Vůbec nejde použít osvědčeného programování tzv. »úsporným Basicem«. To znamená, že nemůžeme určit třeba LET a-NOT PI, neboť to je výraz vhodný skutečně jen do Basicu. Strojní funkce musí být zcela jasně konkrétní. Použít nelze ani CLEAR a LIST nebo čtení z obrazovky příkazem SCREEN\$ (x,y).

Možná, že se vám teď bude zdát, že MCODER je vlastně k ničemu. Není to však pravda. Basicový program zkompilovaný MCODERem pracuje neuvěřitelně rychle. Jen je třeba si Basicový program připravit tak, aby se co nejvíce podobal strojnímu programu.

Všechny řetězcové i číselné hodnoty a proměnné je lépe ukládat přímo jako kódy do konkrétních buněk. Ušetříme tím i hodně místa, neboť nebude nutné vytvářet oblast pro ukládání proměnných. Všechna data se pak zpracovávají jako kódy bez dalšího zbytečného převádění. Stejně tak i soubor takto vytvořený se uloží na disk nebo kazetu jako CODE. Místo určování proměnné třeba LET a=128 použijeme raději POKE adr.128. Až budeme proměnnou potřebovat, vyzvedneme si ji PEEK adr. Pokud je hodnota proměnné

větší než 255 použijeme rozložení této hodnoty na dvoubajtové číslo a takto ji uložíme do dvou buněk. Návod na rozložení čísla většího než 255 na dvoubajtové číslo a jeho zpětné složení, najdete na straně 10 čísla 10 ápička z loňského roku. Budu však o tom znovu v tomto seriálu hovořit, neboť si ještě ukážeme jak číslo rozložit i na více bajtů než je dva, a vůbec si budeme muset podrobněji ukázat, jak řešit třeba sčítání větších čísel než je 30000, neboť MCODER je jinak piše jako minusová. Ale o tom až zase příště.

struktura procesoru

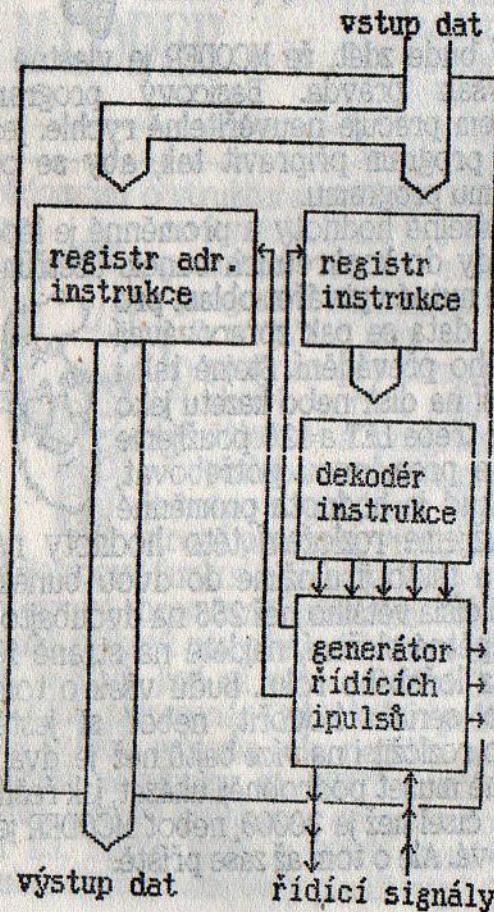
Ing.
František
Sláma

řadič

POZNÁVÁM SVŮJ POČÍTAČ

Řadič (řídící jednotka) v anglicky nazývaný »CONTROL UNIT«, koordinuje všechny funkce mikropočítače. Má tyto tři hlavní úkoly:

- řídí pořadí, v němž jsou prováděny instrukce programu
- dekóduje instrukce a v případě potřeby je modifikuje
- vysílá do ostatních částí počítače všechny číslicové řídicí signály potřebné pro provádění instrukcí

Jakým způsobem řadič tyto tři úkoly řeší, vidíme na obrázku vedle.

Důležitou částí řadiče je REGISTR ADRESY INSTRUKCE (progr. registr), který může obsahovat čísla od nuly až do hodnoty adresy paměťové buňky. Tato hodnota určuje maximální kapacitu paměti, kterou lze k danému procesoru připojit. Po zapnutí počítače se registr adresy instrukce nastaví na určitou výchozí hodnotu, což obvykle aritmetické bývá nula. Výstupy jednotky tohoto registru jsou spojeny s adresovými vodiči, které vedou k paměťovým obvodům mikropočítače. Program, který se má provádět, musí být v operační paměti uložen od adresy

čísla nula. Registr adresy instrukce je často umístěn také v aritmetické jednotce. Má tam stejnou funkci a je řízen prostřednictvím spojovacích vodičů z generátoru řídících impulsů umístěného v řadiči.

Po zapnutí počítače nebo po stisknutí nulovacího tlačítka se registr adresy instrukce vynuluje. Tímto nulovým obsahem se adresuje paměť počítače a na jejím výstupu se objeví číslo, které odpovídá kódu (operacnímu znaku) první instrukce. Tento kód se prostřednictvím datových vodičů převede do REGISTRU INSTRUKCE v řadiči. Tam se instrukce nejprve zapíše, aby připojený DEKODÉR INSTRUKCE měl dostatek času tento kód instrukce dekódovat. Z dekodéru je pak do GENERÁTORU ŘÍDÍCÍCH IMPULSŮ předána informace, která instrukce se má provést.

Generátor řídících impulsů vysílá v určité časové posloupnosti impulsy do všech ostatních jednotek mikropočítače, především do aritmetické jednotky. Tím umožnuje provádění instrukce. Je-li instrukce provedena nebo jsou-li k jejímu provedení potřebná další data z operační paměti, vydá generátor řídících impulsů povel registru adresy instrukce, čímž se jeho obsah zvětší (nejčastěji o jedničku).

Na adresových vstupech paměti se tak objeví adresa následující instrukce nebo následujícího údaje. Informace, která je na této adrese zapsaná, je vyslána na datové vodiče a celý cyklus začíná znova od začátku.

Na obrázku je nápadné, že datové spoje nevedou jenom k registru instrukce, ale také k registru adresy instrukce. Tím je umožněno, aby se speciálními instrukcemi měnil obsah tohoto registru. To je nutné např. tehdy, chceme-li v programu pokračovat v jiném úseku paměti. Adresa nového úseku paměti se potom vloží jako nový obsah do registru adresy instrukce, který tímto obsahem automaticky adresuje následující část programu a z ní čte příští instrukci.

PRO VOLNOU CHVILKU

5 FOR a=0 TO 155

10 PLOT a,a : DRAW 0,175 -(2*a)

20 PLOT 255 - a,a: DRAW 0.175-(2*a)

30 NEXT a

100

FUNKCE RND

Pro některé aplikace, např. pro počítačové hry, jsou zapotřebí náhodná čísla. Vytváření náhodných čísel v Basicu zajistuje funkce RND.

Výsledkem volání funkce RND je náhodné číslo z intervalu $\langle 0, 1 \rangle$, parametr funkce většinou nemá význam, v některých implementacích můžete použít ji bez parametrů.

Při každém vyvolání funkce RND se generuje podle jistého algoritmu další náhodné číslo, které ovšem není čistě náhodné,

ale tzv. pseudonáhodné, tzn. že pro většinu praktických aplikací má vlastnosti náhodného čísla, ale při opětovném spuštění programu se generuje stejná posloupnost pseudonáhodných čísel. V aplikacích, kde by to vadilo, lze v některých verzích Basicu použít příkaz

RANDOMIZE, který způsobí, že se pokaždé použije jiná inicializace pro generování posloupnosti pseudonáhodných čísel, např. reálný čas a pod., čímž se dosáhne pokaždé jiné posloupnosti generovaných pseudonáhodných čísel.

Zpravidla potřebujeme náhodná čísla z jiného rozsahu než $\langle 0, 1 \rangle$. Musíme tedy číslo generované funkcí RND dále upravovat. Jak se to dělá, si ukážeme na několika příkladech.

příklad

X	$2 * \text{RND}(X)$	INT(Y)
0	0.0	
0.1	0.2	
0.2	0.4	→ 0
0.3	0.6	
0.4	0.8	
0.5	1.0	
0.6	1.2	
0.7	1.4	→ 1
0.7	1.4	→ 1
0.7	1.4	→ 1
0.7	1.4	→ 1
0.8	1.6	
0.9	1.8	

Generování náhodné posloupnosti nul a jedniček, tj. simulace házení mincí 1 líc, rub).

Převedení intervalu $\langle 0, 1 \rangle$ na dvouprvkovou množinu můžeme provést tak, že z intervalu $\langle 0, 0.5 \rangle$ budeme generovat nulu a z intervalu $\langle 0.5, 1 \rangle$ generovat jedničku. Např. pomocí funkce INT(2 * RND(X)) dostaneme to, co vidíte na obrázku vlevo. Chceme-li generovat náhodná čísla nap. z intervalu $\langle 1, 6 \rangle$, tj. házení kostkou, můžeme použít vztahu

$$\text{INT}(6 * \text{RND}(X)) + 1$$

Obecně pro interval celých čísel $\langle N_{\min}, N_{\max} \rangle$ lze použít $\text{INT}(A * \text{RND}(X)) + B$,

kde $A = (N_{MAX} - N_{MIN}) + 1$

$$B = N_{MIN}$$

Je-li pro účely cíle na obrazovce při počítačové hře třeba generovat náhodně čísla rozložená na několik desetinných míst, je transformační vztah složitější:

$$\text{INT}((A * \text{RND}(X)) * 10^D) / 10^D + B \quad (*)$$

kde $A = N_{MAX} - N_{MIN} + 10^{-D}$,

$B = N_{MIN}$, tj. dolní hranice generovaného rozsahu a

D je žádaný počet desetinných nebo celých míst.

Výraz $10^{(-D)}$ udává rozlišovací schopnost, tzn. minimální možný rozdíl dvou hodnot ve vytvořené posloupnosti.

Příklad: chceme generovat náhodná čísla, která leží v intervalu $<9.2, 19.3>$ s rozlišovací schopností 0.01. Použijeme uvedený výraz (*) ve tvaru

$$\text{INT}(10.11 * \text{RND}(X) * 10^{21}) / 10^{21} + 9.2 =$$

$$\text{INT}(1011 * \text{RND}(X) / 100 + 9.2$$

$$\text{nebo } D=2, B=9.2 \text{ a } A=19.3 - 9.2 + 10^{-2} = \\ 10.1 + 0.01 = 10.11.$$

Rozlišovací schopnost může být celé, jak uvidíme na následujících příkladech.

Příklad: chceme generovat náhodná čísla, která leží v intervalu $<-100, 500>$ s rozlišovací schopností 10. Tentokrát získáme po dosažení tvar:

$$\text{INT}(610 * \text{RND}(X) * 0.1) / 0.1 - 100 = \\ \text{INT}(61 * \text{RND}(X) * 10 - 100,$$

$$\text{nebo } D=-1, B=-100 \text{ a } A=500 - (-100) + 10 \\ - (-1) = 610.$$

Příklad: chceme generovat náhodná sudá čísla z intervalu $<0, 100>$. Nejprve vytvoříme výrazem $\text{INT}(51 * \text{RND}(X))$ náhodná čísla z intervalu $<0, 50>$ a vynásobením 2 dostaneme sudé číslo z požadovaného intervalu.

Příště si již budeme povídат o základním použití jazyka Basic. budeme se postupně věnovat jednotlivým příkazům, které jsou na klávesnici. Proto si nezapomeňte zajistit odběr »AP« až do konce roku 1992.

PRODÁM logickou hru vytvořenou podle japonského hlavolamu 50KO (25,-Kčs)

Jde o přesouvání balíků v labyrintě na určené místo. Osaheje 50 samostatných úloh. → Pouze na kazety ←

ADRESA: Mrenica František

PRAVENEC 199

972 16

JEDNODUCHÉ ÚČETNICTVÍ NA DIDAKTIKU M na úplně nové verzi programu »deník«

která Vám již vypočítá »volnou úvahu« pro přiznání daně

Program »Deník« pro vedení chod programů, nepřišel nikdo jednoduchého účetnictví prodělal od svého vzniku již mnoho změn. Především díky jeho prvním uživatelům, kteří nám poskytli své poznatky a náměty na vylepšení a doplnění tohoto užitečného programu.

Současná verze již má odstraněny všechny závažné chyby, které se v programu vyskytly.

Protože programy jsou prodávány se smlouvou, které pokud ji uživatel podepisuje a odesle zpět, zaručuje bezplatný servis na

zkrátka. Všem evidovaným uživatelům byla zaslána výzva k výměně programu.

»DENÍK« je rozšířen o evidenci vydání a příjmů, které neovlivňují daňový základ. Novou funkci zde má klávesa EDIT která umožní "dostat se" do již vyplněné obrazovky a přidán byl mód EXTEND, kterým lze kdykoliv během psaní vyvolat tabulku s přehledem. Dále je program již vybaven pro důležité momenty chybovým hlášením, které uživatele upozorní na způsobenou chybu. Program si již také porovnává uvedené znaky a účtované částky. Pokud částka není v souladu se znakem, vydá chybové hlášení a umožní uživateli opravu. Po vyplnění celé obrazovky dá ještě uživateli šanci na opravu, dotazem zda je vše O. K.

>VOLNÁ ÚVHRA< VÝPOČET DANĚ

S10.1B: NĚJSCÓ:	888480,00
S10.1D: POČET DĚtí:	886000,00
S10.1F: MANŽELSKÁ:	886000,00
S10.1E: UVZTUVÉ:	888000,00
S10.1G: INVALÍDITA:	880000,00
S10.1H: ČÁST. INVALÍD.:	883000,00
S28.5: ZTRÁTA (HCS):	888000,00

»VOLNÁ ÚVAHA« je program umožňující roztržidění účtování položek podle znaků, čímž uživatel získá informace o svém celoročním hospodaření.

Nejdůležitější částí programu je však bezesporu výpočet tzv. volné úvahy o tom, kolik bude cinit jeho daňové přiznání. Tento přehled si může vytvořit kdykoliv během roku a včas tím ovlivňovat své hospodaření.

Pro výpočet volné úvahy bylo použito pravděpodobně nejvíce využívaných paragrafů. Proto je program skutečně pouze »volná úvaha« a nikoliv »rozvaha« jak bylo původně plánováno. Pokud tedy podnikatel využívá ještě nějaké méně časté paragrapy, musí si je již doplnit sám. Výpočet z tohoto programu tedy slouží jako podklad pro vyplnění tiskopisu k daňovému přiznání.

Samořejmostí je, že provedený výpočet či tržidění lze uložit na disk stejně jako i vytisknout na tiskárně. Pro tuto potřebu je součástí diskety program

»TISKENIX« do kterého lze nahrát soubor z Deniku, z Úvahy i výpočet přiznání daně.

Tisknout je možné jednak různé samostatné části - např. pouze Přehled, Výpočet, Tržidění a nebo celý Deník.

Před tiskem Deníku uvede uživatel nejprve datum ke kterému se tisk provede. Stránky jsou nastaveny na velikost papíru A4 a program si je postupně čísluje.

>1<	ZÁHLADNÍ PROSTŘ.	0000000000
>2<	NÁKUP MATERIÁL	0000000000
>3<	NÁKUP DPH	0000000000
>4<	NÁKUP ZBOŽÍ	001230,00
>5<	HZDV/DAŇ ZE HZDV	0000000000
>6<	NEM./DÓCH.POJ.	0000000000
>7<	PROVOZNÍ REŽIE	000220,00
>8<	ODĚVTOUÁ REŽIE	0000000000
>9<	PŘÍJEM/TRŽBY	047000,00
>10<	OSTATNÍ VÝDÁNÍ	004000,00
>11<	OSTATNÍ PŘÍJEM	015000,00

→ dokončení naleznete na staně NN ←

FORMAT NA 433152

celkem jednoduše a snadno

**ČTENÁŘ
PRO
APÍČKO**

Ve dvanáctém čísle loňského roku jsem otiskl informaci o programu »KOMANDER 1« pro disketovou jednotku D-40, kterou údajně nabízí a. s. Didactic ve Skalici. Několik čtenářů si program skutečně objednalo, ale bez úspěchu. Žádný takový program prý Skalica nemá. To zřejmě donutilo některé z vás znova proštudovat manuál k disketové jednotce a výsledek se skutečně dostavil!

```
[4B] 10 INPUT "Jmeno diskety" a$  
[4C] 28 POKE #6,43  
[3D] 30 POKE #7,10  
[7A] 49 LET a$="a:"+a$  
[8F] 50 FORMAT a$
```

nelze použít na kdejakou disketu. Tak například při formátování floppy disku typu »Double-Sided Double Density« ohláší po skončení 2 až 5 bloků vadních. Po několikanásobném zopakování formátu na 433 se vadné bloky postupně snižují. Naopak u floppy disku typu »Double-sided/Quad Density« se format povedl hned na poprvé. To podotýkám proto, aby jste nám zbytečně nepisali, jak špatné diskety se v poslední době prodávají.

```
Format complete.  
Formatted 846 good blocks  
and 0 bad blocks.  
Total capacity is 433152 Bytes.
```

To je tedy jedna z funkcí, kterou nabízel zmíněný program KOMANDER1. Jeho další funkcí je přejmenování názvu floppy disku. I to se dá provést bez speciálního programu (viz. další strana AP).

Na důkaz toho, že to skutečně funguje, otiskujeme kopii z obrazovky výpisu po skončení formátování.

RENAME DISK

```

[36] 10 INK 7: PAPER 0: BORDER
0: CLS
[96] 20 PRINT AT 10,0; FLASH 1
;"Stlac Libovolnou Klavesu": PAU
SE 0
[19] 30 LET t=5: LET adresa=50
000
[F8] 40 PRINT INVERSE 1;AT 10,
0;"Vloz disketu do D-40, po stis
ku Klavesy ji zacnu prejmenovava
t!"
[3E] 50 READ z;"a:",0,adresa
[BA] 60 PRINT AT 1,0; INVERSE
1;"Staré jmeno: "; INVERSE 0;
[8A] 70 FOR a=192 TO 201
[47] 72 IF PEEK (50000+a)<32 T
HEN PRINT " "; GO TO 98
[6B] 80 PRINT CHR$ PEEK (50000
+a);
[65] 98 NEXT a
[D4] 100 INPUT AT 21,0;AT 2,0;
INVERSE 1;" Nove jmeno: "; INVER
SE 0; LINE d$
[79] 105 IF LEN d$>10 THEN BEEP
1,-27: GO TO 100
[86] 108 PRINT AT 4,0; INVERSE
1;"Prejmenuji na: ";d$; INVERSE
0;
[E7] 112 PRINT z;AT -1,4;"JE T
O O.K. ?      a / n "
[C8] 115 PAUSE 0
[FF] 120 IF CODE INKEY$=65 OR C
ODE INKEY$=97 THEN GO TO 130
[27] 125 GO TO 66
[C6] 130 FOR a=192 TO 201
[F7] 135 POKE adresa+a,0
[E7] 140 NEXT a
[98] 145 LET a=192
[7C] 150 FOR f=1 TO LEN d$
[B4] 155 POKE adresata,CODE d$!
()
[0C] 160 LET a=a+1
[05] 165 NEXT f
[63] 170 RESTORE z;"a:",0,50000
[69] 175 CLS
[89] 180 CRT

```

Pavel Jisl z Černošic, žák 7. třídy, se zamýšel nad tím, jak přejmenovat disketu pomocí Basicového programu.

A protože dobré četl manuál k jednotce, přišel na to, jak to provést.

Program si nejprve načte sektor 0 (BOOT SEKTOR) od adresy 50000 a pak již příkazy PEEK a POKE přejmenuje disketu novým jménem.

Snad se na mě Pavle nebudeš zlobit, že jsem ti program trochu upravil. Zadávání nového jména po jednom znaku není vhodné. Chyběně napsané jméno by se nedalo opravit. Méně zkušený uživatel by byl možná i trochu zmaten z otazníků za názvem, který je kratší než 10 znaků. Nyní input přijme celé jméno, zkонтroluje jeho délku a zeptá se zda je to O.K., když ne, může se jméno napsat znova. Protože cyklus

FOR vypisuje celou délku pro název, tedy 10 znaků, je doplněn podmínkou, že pokud je znak menší než 32 (mezera), aby vypisoval mezera (původní CHR\$ PEEK reagoval vypisováním otazníků). Po odsouhlasení

ČLENÁRÍ PRO APÍČKO

nového jména diskety je nejprve adresa pro uložení jména nahrazena nulami v délce deseti znaků. Teprve potom je na tuto adresu uloženo nové jméno. Program se takto zkrátil a je bezpečnější. K ostatním programům, které si poslal, se vrátím zase někdy přistě.

RUN FOR D 40 verze 2

Miroslav Mošář z Hrušovan reagoval na zveřejnění popisu svého programu RUN FOR D40 tím, že nám pohotově zaslal druhou verzi tohoto velice užitečného programu pro všechny uživatele disketové jednotky D-40. Verze je rozšířena o funkci, která umožňuje výběr mechaniky A nebo B. Má pravdu v tom, že RUN FOR D40 nevyniká pompézní grafickou úpravou, jako některé od profesionálních firem, je však univerzální a dá se tedy použít pro zavádění libovolných programů. Jeho zpuštění je prakticky okamžité, což je zřejmě také proto, že údaje čte přímo z obrazovky. Odpadá zde to dlouhé čekání, než jsou názvy souborů uloženy na nějakou adresu a pak z ní zase zpětně vypisovány na obrazovku. Již dříve tvrdím, že v jednoduchosti je síla.

Program se ovládá klávesami 5,6,7 a 8 nebo Q,A,O a P, ale i šipkami. Výběr mechaniky A nebo B se provádí klávesou »M«, což je signalizované v pravém dolním rohu obrazovky. Klávesa »T« zapíná a vypíná test mezer (SPACE) a uživatel je o tom informován v pravém spodním rohu obrazovky pod signalizací mechaniky. U verze 2 se BORDER a CAT spouští jen jednou klávesou, tedy B nebo C. Ostatní funkce i činnost programu zůstává stejná jako u verze 1.

Pokud nám to pan Mošář dovolí, budeme RUN FOR D40 umísťovat na všechny diskety zaslané do SPD.

```

[19F] 18 LET a=1: LET b=49999
[78] 12 INPUT "Počet vkládaných hodnot ? ";p
[38] 13 IF p>INT p OR p<=0 OR p>30 THEN BEEP .5,10: GO TO 12
[85] 15 DIM M(p,2)
[87] 20 INPUT "Zadaj meno programu ? "; LINE a$
[88] 30 INPUT "adresa ? ";c
[89] 35 IF c>>INT c OR c<16384 OR c>65535 THEN BEEP .5,1: GO T 0 30
[35] 37 LET M(a,1)=c
[79] 40 INPUT "hodnota ? ";d
[80] 42 IF d>>INT d OR d>255 OR d<0 THEN BEEP .5,20: GO TO 40
[3E] 43 LET M(a,2)=d
[38] 50 PRINT a$;" ,";c;" ,";d
[61] 51 LET a=a+1: LET p=p-1
[84] 52 IF p<0 THEN GO TO 30
[65] 53 LET p=a-1: LET a=1
[66] 54 GO SUB 150: GO SUB 55: GO SUB 70: GO SUB 165: GO SUB 1 68: GO SUB 128: GO SUB 228: GO T 0 54
[3E] 55 LET c=c-16256
[9A] 60 LET c1=INT (c/512): LET c2=c-c1*512: RETURN
[18] 70 PRINT "sektor ";c1
[8D] 80 PRINT "adresa ";(c2+b)
[8C] 100 READ *a$,c1,b: RETURN
[52] 105 PRINT "povodná hodnota ";PEEK (c2+b)
[AD] 110 POKE (c2+b),d: RETURN
[82] 120 RESTORE *a$,c1,b: RETU RN
[6A] 130 STOP
[E1] 150 LET c=M(a,1): LET d=M(a,2): LET M(a,1)=0: LET M(a,2)=0: LET a=a+1
[7B] 152 IF c=0 THEN GO TO 150
[9F] 155 RETURN
[CD] 160 FOR x=1 TO P
[5C] 170 LET q=M(x,1): LET c3=c
1*512+16256
[63] 180 IF q=0 THEN GO TO 200
[AF] 198 IF q>=c3 AND q<=(c3+512) THEN GO SUB 210: GO SUB 55: G 0 SUB 105
[3A] 200 NEXT x

```

PROGRAM POKE poprvé v úpíčku

Protože »AP« se již věnuje pouze oblasti programování, nebyla dosud zveřejněna ani jedna rada jak poukat hry.

Přesto si jistě občas sem tam nějakou hru zahrajete. V tom případě se vám možná bude docela dobré hodit program, který nám poslal také Miroslav Mošař z Hrušovan.

Program umožňuje zadat do libovolné hry nebo programu jakoukoliv hodnotu (POKE), ale musí být splněna jedna podmínka: »hra nebo program musí být uložen na disk tlačít-kem SNAP.

Je to dobré hlavně pro začátečníky v programování, neboť program jim umožní vložit jakýkoliv POKE do libovolné hry.

Princip činnosti programu je velmi jednoduchý. Nejprve si vyžádá jméno programu a počet vkládaných hodnot POKE. Potom si vyžádá hodnoty, které přepočítá na sektory,

```
[D1] 205 RETURN
[D1] 210 LET C=M(X,1): LET d=M
x,2): LET M(X,1)=0: LET M(X,2)=0
:D RETURN
[D9] 220 FOR X=1 TO P
[D1B] 230 LET Q=M(X,1)
[D3C] 240 IF Q>0 THEN RETURN
[D6C] 250 NEXT X
[D9A] 260 PRINT "Chcete nahrat pr
ogram a/n ?"
[D3D] 270 IF INKEY$="a" OR INKEY
$="A" THEN LOAD *:as
[D2C] 280 IF INKEY$="n" OR INKEY
$="N" THEN STOP
[D4] 290 GO TO 270
```

a požadovaný sektor načte. Pak přepíše hodnotu a sektor nahráje zpět už z upravenými hodnotami.

Ani tento program není nijak graficky upravený, ale jde tu hlavně o nápad, jak si jednoduše poradit se zadáváním POKE.

Program nemá žádnou funkci typu UNDO, resp. ZPĚT, takže když změníme v programu

nějaké hodnoty, nelze je již vrátit na původní stav. Proto je lépe si zhotovit »záložní« SNAP programu, ve kterém chceme měnit hodnoty. Věřím však tomu, že další hloubavý čtenář program POKE o tuto funkci jistě doplní. Pokud na to příjde, ať neváhá a pošle to také do »ápiček« pro zveřejnění v rubrice »ČLENÁŘI PRO ÁPIČKU«.

O REM zase jinak

```
[7D] 10 REM O R E M
[17] 20 LET s=0: LET adr=23300
[87] 30 FOR i=0 TO 63
[E3] 40 READ a: LET s=s+a: POK
E adr+i,3
[38] 50 NEXT i: IF s<>5495 THE
N PRINT "CHYBA!": STOP
[9A] 60 SAVE *"0REM"CODE adr,6
4
[31] 1000 DATA 231,205,130,28,20
5,153,30,95,105,229
[6E] 1010 DATA 1,6,0,9,68,77,42,
83,92,84
[48] 1020 DATA 93,43,213,205,85,
22,225,34,83,92
[1E] 1030 DATA 193,54,0,35,54,0,
35,3,3,113
[9B] 1040 DATA 35,112,35,54,234,
35,11,11,84,93
[15] 1050 DATA 19,54,48,237,176,
54,13,42,61,92
[06] 1060 DATA 43,43,249,201
```

Nejvíce musím pochválit čtenáře Vladimíra Vojtu z Aše. Ten totiž dokázal během dvou týdnů zaslat do redakce celkem třikrát vlastní verzi programu pro umístění strojních rutin do řádku 0 REM.

Původně ho k tomu vyprovokoval chyběně opsaný program 0 REM z 11. číslo AP (bez verify-kátoru). Na chybu přišel až později, ale to už měl hotový

ČTENÁŘ PRO APÍČKO

vlastní program. Ten nám sice hned poslal, ale během několika dnů přišla i upravená verze. Tu jsem také vyzkoušel.

rogram je dlouhý pouhých 64 bajtů a lze ho umístit na libovolné místo - je relokovatelný.

Spouští se příkazem »PRINT USR adresa, počet bajtů.

Ve svém dopise slibuje, že příště zašle již složitější program. Přiznám se, že už teď jsem zvědavý co to bude.

A protože mu skutečně asi jen tak nic neujde, což je dobré, trochu se podíval i na program VERIFYKATOR a přišel na závažnou věc, o které jsme ještě nepsali (program je totiž převzatý z polského BAJTKU). Při používání programu je s tím, že si od adresy 65025 vytváří tabulku bytů hodnoty 252 a tato tabulka je dlouhá 256 na této adrese byl ještě nějaký další program, s tím je tedy nutno počítat.

Vidíte sami, že každý dobrý poznatek je velice cenný pro ostatní uživatele. Proto chci poděkovat nejen Vladimíru Vojtovi z Aše, ale všem ostatním, kteří když na něco podobného přijdou nenechávají si to jen pro sebe. A to je dobré.

(dokončení ze strany 13)

Tisk se ukončí v momentě, když pro tiskárny s rozhraním centronics a pro BT100. Ověřen je na zjistí nevyplněnou obrazovku. Celý tento komplet tří progra- K6304 a na SEP510.

Celý tento komplet tří programů již plně využívá disketové jednotky. Proto je možné libovolně přecházet z programu do programu aniž by byla nějak narušena uložená data (soubor). → Cena této nové verze je 190,-Kčs ← a program si můžete objednat na naší adresě: secom → Nutno uvést ← STARÉ KŘÍFTÁNY ← tuto tiskárnu ←

Program je dodáván ve verzi

→ Cena této nové verze je 190,-Kčs ←
a program si můžete objednat na naší
adrese: sec.com → Nutná ušít ←

STARÉ KŘESÍONY

402-61 ↑ B B B B ↑

→ SINCLAIR CLUB ←

P.O. BOX 132 - OSTROV 363 01

nabídka pro uživatele

DIDAKTIK 40

a K 6304

→ Máte disketovou jednotku D-40 ?

Nevíte jak ji nejlépe využít ?

Máte problémy se sháněním software ?

Pokud jsou vaše odpovědi: ANO, NE, ANO, pak vám mohu doporučit nabídku, která nám přišla z Sinclair Clubu v Ostrově.

Členem klubu uživatelů D-40 se může stát každý uživatel této jednotky, který řádně vyplní přihlášku a zašle roční klubový příspěvek na adresu Klubu D-40. Ten činí 50,-Kčs + 5 korunových známek.

co pro vás klub D 40 nabízí

→ jednou ročně obdržíte poštovní disketu v ceně 20,-Kčs se seznamem členů Klubu D-40 a Sinclair Clubu Ostrov

→ 5x ročně písemnou informaci o činnosti a aktivitě klubu a nejen o ní

→ informace o nových programech pro D-40

→ programy public domain vytvořené pro klub

→ poradenskou službu k hardware a software řadiče D-40

→ zvýhodněný prodej některých zájmových původních programů pro ZX5 s licencí pro členy klubu

→ možnost zúčastňovat se přiležitostních setkání Klubu D-40 (organizace Sinclair Club Ostrov)

► Přihlášku a další informace získáte

**APÍČKO
PRO
ČTENÁŘE**

proti známce na této adrese:

→ / Jaroslav Kořínek ←
KLUB UŽIVATELŮ D-40
 M.Gorkého 3
 431 91 VEJPRTY

telefon: (0398) 95 62 26

sinclair club ostrov

založila v červnu minulého roku programátorská skupina »Studio 22«. Za duchovního otce klubu je považován J.Krejčí, který tohle všechno vymyslel a taky zatím hlavně organizuje.

Za krátkou chvíli existence má klub přes 50 členů a několik tzv. poštovních. Stáli také u zrodu Klubu D-40 ve Vepřtech. Od začátku udržují dobré styky s časopisem »ZX magazin« a několika předními čs. programátory.

Společně s Post Spectrum Clubem z Banské Bystrice zakládají společnou databázi uživatelů ZX Spectrum a jeho pokračovatelů. S tímto klubem též připravují vydání několika zajímavých příruček pro ZXS a o nich pochopitelně budeme čtenáře AP také informovat.

P.S.: Tyto informace byly původně určeny jen pro »mou« lepší orientaci. Snad se tedy nebude na mne J.Kořínek zlobit, že jsem je zveřejnil. Činnost tahoto klubu je taklik zajímavá, že by asi bylo sicecké si tyto informace panechat jen pro sebe.

a ještě něco pro robotrona

Klub má k dispozici velké množství informací a firemních materiálů k této tiskárně a také zkušenosti s připojováním této tiskárny přes kdejaký interface. Mimochodem, standartní zapojení po sériové lince pochází z jejich dílen.

V klubu také vznikla nová verze (kompatibilní s předchozími) zapojení desky » cartridge « typu Centronics pro tuhle tiskárnu. Protože žádostí o pomoc a radu s připojováním tiskárny přibývá, rozhodli se vydat » PŘÍRUČKU ČESKÉHO UŽIVATELE K5384 «, ve které chtějí popsat své zkušenosti s touto tiskárnou.

Podobně se také věnují plotteru XY41NN, pro který chystají něco podobného. Již nyní však mohou poskytnout kontakt na zajímavé programy pro tuto grafickou jednotku.

chcete

rozšířit možnosti svého počítače?

SH2

J. BROŽÍK - Lužická 295/111
332 01 - ROKYCANY

VÁM NABÍZÍ
→ PRO POČÍTAČE... ↓

SPECTRUM - DIDAKTIK - DELTA - SAM COUPE

INTERFACE 8255

pro připojení tiskáren, plotterů a jiných periférií → NOVINKA ←

If je průchozí, možnost připojení dalších periférií za If ☐ 365,-Kčs
s KEMPSTON s autofire ☐ 445,-Kčs

INTERFACE II

80 KB

připojení dvou joysticků ☐ 295,-Kčs

vylepšené zapojení z ST11/87 kazeta se software

pro ZX SPECTRUM

☐ 695,-Kčs

pro DIDAKTIK GAMA

☐ 395,-Kčs

DIDI SUPER pouze pro Didaktik Gama

možnost zastavení libovolného programu POKE,

SNAP, opětovné spuštění, využití libovolné ROM + software ☐ 245,-Kčs

ZPOMALOVAČ HER

umožňuje plynulé zpomalení jakéhokoliv programu

0-100%, zabudování do libovolného interface nebo počítače či do

SAM COUPE

☐ 145,-Kčs

PŘÍDAVNÁ ROM

16 kB ROM del výběru; TURBO, 150, BETA a další

☐ 295,-Kčs

SOUNDFACE 5 AY3810

3 stereo zvukové kanály, zvukové možnosti Spectra 128,

2 I/O porty

☐ 195,-Kčs

KZD 1 pouze do vyčerpání zásob !

8x rychlejší než standartní mgf, plně ovládané počítačem

☐ 595,-Kčs

dále nabízíme

THERMO TISKÁRNU ROBOTRON K 6309

s připojením k Vašemu paralelnímu interface (příloha k našemu 1F8255)

+ software

→ 1990,-Kčs ←

+ 3 role thermopapíru

→ 1 ROK ZÁRUKA ! ←

připravujeme

- RS 232
- 80kB dle ST11/82 pro 128 Spectrum
- světelné pero
- 512 kB pro SAM COUPE
- rozvojka pro JOY pro SAM COUPE
- interface 8255 pro SAM COUPE

VÝKUP A
DISTRIBUCE
SOFTWARE
PRO SPECTRUM
A SAM COUPE

S H E

Pro zájemce, kteří si již zakoupili kazetopáskovou jednotku KZD-1 upozorňujeme, že máme provedeno připojení ke Spectru! Můžete se na nás kdykoli obrátit!

Lužická 296
ROKYCANY
337 01

/ pište na naši adresu 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0 0

POZOR NA PŘEDPLATNÉ !

Toto číslo je posledním číslem 1.čtvrtletí a proto si nezapomeňte zajistit odběr »AP« na další období! Předplatit si můžete částkou 30,-Kčs na 2.čtvrtletí a 60,-Kčs do září 1992 a 90,-Kčs do konce roku V každém případě však musí být uhravena nejpozději do 10.března!

FLOPPY DISK

MAGNETOFON

SECOM
PUBLIC
DOMAIN

PROGRAM MAKER

Po úspěšném kompletu programů pro tvorbu a zpracování grafiky a textu »GRAPHICS« je pro vás připraven další komplet, tentokrát převážně strojních rutin. Mají usnadnit programování v Basicu.

Je to vlastně výběr strojních rutin, při psaní a odlaďování programu mohou v mnohem pomoci.

Některé již budete osi znát ze stránek »AP« a o některých možná i z jiných časopisů.

Protože právě probíhá seriál o komplátorech Basicových programů, je na disketě zařazen komplátor »COLT« a »MC2«, který je částečně upravený MCODER.

Pro bezpečnější psaní programu je určena rutina »AUTOLINE«, která automaticky čísluje příkazové řádky. Programátor si tedy může předem určit krakování a dál už jen psát a psát . . . Pokud se v jeho programu často vyskytuje stejně kombinace příkazů, jako například:
 IF CODE INKEY#=88 THEN GO TO a pod.,
 pak s radostí využije rutiny, která mu umožní předem si nadefinovat takovou kombinaci pod nějakou klávesu. Jejím stiskem se mu pak automaticky celá tato kombinace do programu sama umístí.
 Až bude svůj program tzv. doložovat, jistě ocení rutinu pro přečíslování celého programu včetně všech skoků GOTO a GOSUB, stejně jako rutinu »TRACE«, která mu při běhu programu bude neustále vypisovat, na kterém řádku se právě program vykonává. Takových »lahůdek« je tam ale více. Abyste majitelům magnetofonů nebylo líto, ta sděluji, že si mohou poslat kazetu.

